

SANT JOSEPMARIA, *Avui*

AMOR APASSIONAT A L'ESGLÉSIA

Sant Josepmaria va reflectir durant tota la seva vida una actitud de plena fidelitat i servei a l'Església, "la mateixa que fundà Crist, i no pot ser-ne una altra" (*Estimar l'Església*, 1a ed., pàg. 15). Bona part dels seus ensenyaments sobre l'Esposa de Crist són en aquest llibre, que aplega tres homilies seves: *Lleialtat a l'Església*, *El fi sobrenatural de l'Església*, i *Sacerdot per a l'eternitat*.

Aquest paràgraf del llibre esmentat és molt significatiu: "L'Església és un misteri gran, profund. No pot ser mai abastat en aquesta terra. Si la raó provés d'explicar-lo per ella mateixa, veuria únicament una reunió de gent que a compleixen determinats preceptes, que pensen de manera semblant. Però això no seria la Santa Església. A la Santa Església els catòlics trobem la nostra fe, les nostres normes de conducta, la nostra oració, el sentit de la fraternitat, la comunió amb tots els germans que ja desaparegueren i es purifiquen al Purgatori –l'Església purgant– o amb els qui ja gaudeixen de la visió beatífica, estimant eternament el Déu tres vegades Sant –Església Triomfant–. És l'Església que roman aquí i, alhora, transcendeix la història." (Josepmaria Escrivà, *Estimar l'Església*, 1a ed., pàg. 14).

Va promoure entre els laics la consciència que són Església

El lliurament de sant Josepmaria a l'Església fou total. Convidava els cristians, sacerdots i laics, a respondre a aquesta crida de l'Esperit Sant a través de la caritat. La vocació a la santedat enmig del món va propiciar una gran transformació entre els laics per sentir-se part de l'Església. Des de la quotidianitat de la seva vida, cada sacerdot o laic està cridat a ser sant, com ho expressen les seves paraules: "La crida de Déu, el caràcter baptismal i la gràcia fan que cada cristià pugui i hagi d'encarnar plenament la fe. [...] Això comporta una visió més profunda de l'Església com a comunitat formada per tots els fidels, de manera que tots som solidaris d'una mateixa missió, que cadascú ha de realitzar segons les pròpies circumstàncies personals. Els laics, gràcies als impulsos de l'Esperit Sant, cada cop són més conscients d'ésser Església, de tenir una missió específica, sublim i necessària, ja que ha estat volguda per Déu" (*Converses amb Mons. Escrivà de Balaguer*. Barcelona 1991, segona ed., núm. 58-59).

TRES INSTANTÀNIES QUE ENS PARLEN DE LA SEVA UNIÓ AMB L'ESGLÉSIA

Sant Josepmaria va ser sempre un exemple d'unió filial amb l'Església, i hi ha multitud d'anècdotes que ho reflecteixen. Aquí n'hem seleccionat tres de molt eloqüents.

La seva primera nit a Roma la va passar en vetlla resant per l'Església i el Sant Pare

El 23 de juny del 1946 sant Josepmaria va arribar per primera vegada a Roma amb alguns membres de l'Opus Dei. "Van arribar a vista de Roma. Quan el Pare va veure, retallada a l'horitzó, a la llum del crepuscle, la cúpula de Sant Pere, es va commoure visiblement i va recitar el Credo en veu alta" (cf. Álvaro del Portillo, *Sum.* 247; José Orlandis Rovira, *ob. cit.*, pp. 133-135 i 137).

Per fi era a la Ciutat Eterna, i des de l'àtic del petit pis es veia el Palau Apostòlic i els apartaments del Papa. De sobte van afluir molts records, els sentiments d'agraïment el van desbordar i es va commoure. I va començar a resar. Va passar tota aquella nit en vetlla pregant per l'Església i pel Sant Pare, *il dolce Cristo in terra* (el dolç Crist a la terra), com li agradava anomenar-lo usant una expressió de Santa Caterina de Siena.

Va resar amb intensitat pel Concili Vaticà II

El fundador de l'Opus Dei va seguir amb plena atenció i interès el desenvolupament del Concili Vaticà II. Resava pels pares conciliars, oferia per les seves tasques feina i mortificacions.

Durant els anys del Concili (1962-1965), sant Josepmaria va fer o va rebre 235 visites de cardenals i altres pares conciliars, amb qui conversava i pregava sobre el present i futur de l'Església.

“Tots, amb Pere, a Jesús per Maria”

Des de petit tenia una gran devoció a la Mare de Déu, gràcies sobretot als seus pares, que li van ensenyar a pregar a santa Maria. Al setembre de 1932 anotava en els seus Apunts: “Ahir [...] vaig descobrir un mediterrani –un altre–, és a dir: que, si sóc fill del meu Pare Déu, ho sóc també de la meva mare Maria. [...] M’explicaré: per Maria vaig anar a Jesús, i sempre l’he tinguda per la meva mare, encara que jo hagi estat un mal fill. (Des d’ara seré bo). Però aquest concepte de la meva filiació materna el vaig veure amb una llum més clara, i amb un sabor diferent el vaig sentir ahir. Per això, durant la sda. comunió de la meva missa, vaig dir a la Senyora la meva mare: posa’m un vestit nou. Era molt justa la meva petició, perquè celebrava una festa seva” (Sant Josepmaria, *Apunts íntims*, núm. 820, 5-IX-1932, a *Sant Rosari*. Edició crític-històrica, introducció al 2n misteri gloriós, pàg. 234).

El paper de la Mare de Déu com a intercessora, com a via per anar i tornar a Crist, va ser una manera agraïda de veure en ella la mare de tots els cristians, de tota l’Església.

El 1958, davant la imminent elecció d’un nou Sant Pare, sant Josepmaria impulsava a estimar-lo ja amb totes les forces, i repetia la jaculatòria: Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam! (tots, amb Pere, Jesús per Maria). “Pregueu, oferiu el Senyor fins als vostres moments de diversió. Fins això oferim a Nostre Senyor pel Papa que ve, com hem ofert la missa tots aquests dies, com hem ofert... fins a la respiració” (Paraules de sant Josepmaria el 1958. Citades a: Carta de Mons. Javier Echevarría, març 2013).

Sempre va afirmar sant Josepmaria que “l’amor al Pontífex Romà ha de ser en nosaltres una passió formosa, perquè en ell hi veiem Crist” (Josepmaria Escrivà, *Estimar l’Església*, 1a ed., pàg. 35).

FAVORS DE SANT JOSEPMARIA

Gratitud per trobar-me feina

Visc a Barcelona. Durant uns anys me'n vaig anar a casa dels meus pares, a Castella la Manxa, ja que necessitaven ajuda. Vaig llogar el meu pis durant aquest temps i, a causa del Covid, els estudiants que tenia marxaven. Per això, vaig tornar a Barcelona a netejar el pis i buscar nous llogaters. Un dia abans de tornar vaig veure un anunci per treballar a la cuina d'una residència femenina a Barcelona. Al principi no li vaig donar importància, però l'anunci em venia una vegada i una altra al cap, així que vaig decidir trucar-hi. Al cap de dos dies vaig entrar a treballar-hi per fer una substitució. Al cap de dos mesos, la persona a qui vaig substituir, es va reincorporar i me'n vaig haver d'anar. Aquesta feina em va encantar. Vaig estar en molt bones mans en tot moment, em vaig sentir feliç. A la planta de baix tenen un oratori preciós. Cada dia visitava el Senyor, la Verge Santíssima, sant Josepmaria... Estava al cel, malgrat estar treballant. Em vaig proposar trobar una altra feina similar: vaig fer la novena de la feina a sant Josepmaria, per mi i pel meu fill. Ell va trobar feina al tercer dia, i jo, al setè i al novè dia de la Novena, vaig rebre dues ofertes: em vaig quedar amb la que més m'interessava i estic treballant en una altra residència femenina a Barcelona. Ara sóc Cooperadora des del 8 de desembre, dia de la Immaculada. (A.M. – Espanya)

Em vaig quedar sense feina i em va tocar la loteria

M'havien fet fora de la feina i vaig recórrer a sant Josepmaria. Feia uns mesos que resava, i el mateix dia que estava citada per a la conciliació laboral pertinent i sense rebre ni un euro sobre això, em va tocar la loteria. Em va solucionar tots els problemes que se m'havien acumulat feia més de dos mesos (S.T. – España)

Va concedir salut a quatre malalts de Covid-19

Sóc devota de sant Josepmaria Escrivà des de fa molts anys. Sempre em concedeix favors, però aquest any em va concedir la salut de 4 malalts molt greus de Covid-19. Tots 4 han recuperat la salut (M.B.V. – Paraguai)

ORACIÓ

Oh Déu, que per mediació de la Verge Santíssima atorgàreu a sant Josepmaria, sacerdot, gràcies innombrables, escollint-lo com a instrument fidelíssim per fundar l'Opus Dei, camí de santificació en el treball professional i en l'acompliment dels deures ordinaris del cristià: feu que jo sàpiga també convertir tots els moments i circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir amb alegria i amb senzillesa l'Església, el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els camins de la terra amb la lluminària de la fe i de l'amor. Concediu-me per la intercessió de sant Josepmaria el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, avemaria i glòria.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els qui desitgin ajudar, amb les almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D 28006 Madrid. També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBBXXX a CaixaBank o per altres mitjans.